

**Convenție româno–germană
asupra plății livrărilor de produse petroliere române**

Între Guvernul regal român și Guvernul german, s-au convenit următoarele:

Articolul I.

Convenția din 22 mai 1940, privind schimbul de materiale de război germane și produse petroliere române, se scoate din vigoare pe data de 1 octombrie 1940.

Materialele de război germane și produsele petroliere române livrate până la această dată, vor fi lichidate reciproc conform dispozițiilor din convenția mai sus arătată. În cazul când din aceasta ar reieși livrări germane în plus, atunci C.A.F.A. (Casa

Autonomă de Finanțare și Amortizare) va pune la dispoziția Însărcinatului special pentru chestiuni economice de pe lângă Legația Germană din București, contravaloarea prețurilor de bază stabilite prin Convenția din 22 mai 1940. Aceste sume de lei vor fi întrebuințate pentru achiziționarea și exportul de produse petroliere conform articolului 2 al prezentei convenții. Dacă, dimpotrivă, va reieși că s-au făcut de Casa Autonomă de Finanțare și Amortizare plăți mai mari, atunci livrările de materiale de război germane vor continua la prețurile stabilite prin zisa convenție atât cât va fi necesar pentru a se plăti exporturile de produse petroliere efectuate până la data de 30 septembrie 1940, inclusiv. Dacă și după aceasta ar mai rămâne un sold creditor pentru Casa Autonomă de Finanțare și Amortizare, atunci Însărcinatul special pentru chestiuni economice de pe lângă Legația Germană din București îl va restitui în lei.

Articolul II.

Contractele de livrări de produse petroliere încheiate de la 1 octombrie 1940 inclusiv, se vor factura la preț–plafon și se vor plăti prin clearingul româno–german, adică la cursul actual al RM de 49/50 lei. Contractele încheiate mai înainte, dar încă neexecutate vor fi lichidate în așa fel, ca plățile să se efectueze conform prezentului articol.

Semnat la București, în limba română și germană, în câte două exemplare, la 1 octombrie 1940.

(ss) Dr. NEUBACHER

(ss) Dr. George LEON